

De møttes på Blindern i 1980 som studenter, og Kristin bestemte seg for å bli venn med Grete. Siden har det vært sånn.

«Det er like vanskelig
å finne en god
venninne som en
god kjæreste.»

PSYKOLOG HEDVIG MONTGOMERY

Hva gjør at noen vennskap varer livet ut?

TEKST KJERSTI SALVESEN FOTO ASTRID WALLER OG MARTINE PETRA HOEL

Solbrente og blide i 1993! Det er blitt utallige ferier sammen for Kristin og Grete og deres familier.

● **Kristin:** Jeg vet at Grete vil meg vel. **Grete:** Det var full klaff fra første stund

For kunnskapsminister Kristin Halvorsen (52) er Grete Solbakk (59) en venn for livet, fordi hun gir henne trygghet.

– Jeg vet at om jeg skulle si noe på en gal måte, så vil Grete ta det i rett mening. Med henne kan jeg dumme meg ut, uten at det setter varige spor, jeg har en grunnleggende trygghet på at hun vil meg vel, sier Kristin.

Kristin og Grete møttes på Blindern høsten 1980, der begge studerte sosialpedagogikk. Jentene var radikale og usminkede.

– Vi var som studenter flest, unge og litt usikre. Jeg kjente ingen og husker at jeg målte alle opp og ned. Jeg pekte meg ut to medstudenter som jeg kunne tenke meg å bli kjent med, basert på at de hadde et godt ansikt, smil og blick. En av dem var Kristin, forteller Grete.

Gjennom loddtrekning havnet Kristin og Grete i den samme gruppen på studiet. Det var skjebnen, ifølge Grete – og siden den gang har de to hatt et tett og nært vennskap.

Det å finne en god venn er, ifølge psykolog Hedvig Montgomery, like vanskelig som å finne en god kjæreste, ja kanskje enda vanskeligere, siden man ikke kan glatte over med sex.

– De virkelig gode matchene er ikke dagligdags. Noen har lettere for å forelske seg enn andre, slik noen også har lettere for å danne nye vennskap enn andre, sier Montgomery.

Hun forklarer at det finnes ulike typer vennskap, der noen er ment å vare livet ut. Dette er vennskap som utfordrer, utfyller og gleder. Andre vennskap bærer preg av å være funksjonsvennskap, man er venner fordi det er praktisk for begge der og da.

– Det kan være vanskelig å se forskjell på ekte vennskap og funksjonsvennskap, men i motgang er det tydelig hvem som blir stående og gi av seg selv, og hvem som ikke hører av seg når du ikke har så mye å gi tilbake. Det er helt ok å ha funksjonsvenner, men det må også være ekte venner der, sier psykologen.

Grete var ferdig utdannet lærer og hadde også jobbet som sekretær innen shipping i noen år da hun møtte Kristin på Blindern. Kristin oppfattet henne som verdensvant og beleven.

– Grete var en radikal dame som hadde jobbet i et konservativt miljø, en skikkelig tøffing fra Nordland, bosatt på Grünerløkka. Jeg synes Grete virket

sosiale livet på det samfunnsvitenskapelige fakultetet. Det var full klaff og god kjemi mellom Kristin og meg fra første stund.

Grete synes det er artig å tenke på at noe av det Kristin i dag har ansvar for som kunnskapsminister, satt de to venninnene og diskuterte, i 1981.

Kristin var allerede i 1980 kjæreste med Charlo Halvorsen, som hun fortsatt er gift med. Grete traff sin mann like etter at hun ble kjent med Kristin. Parene er blitt sammensveiset – og etter hvert også barna deres.

– Vi har hatt mye kontakt i over 30 år, og har feriert sammen i flere uker hvert eneste år. Grete er nesten blitt som et familiemedlem for meg, sier Kristin.

Kunnskapsministeren husker spesielt godt en ferietur til Italia.

– Vi forsøkte å finne veien ut av Napoli. Det var ikke lett – med så mange veier og bommer ... Mannen min kjørte, og jeg leste kart. Stemningen var amper, og våre unger, som ikke er vant til et høyt konfliktnivå mellom foreldrene sine, skjønte ingenting. Grete, som satt sammen med dem i baksetet, fortalte på en pedagogisk måte at dette var helt vanlig – og at det kom til å gå over. Hun beroliget i grunnen hele familien – og vi fant veien ut til slutt, forteller Kristin lattermildt.

Enten de er på venninetur eller familieferie sammen, finner jentene alltid tid til

Montgomery.

● **Katrine, Linn, Mona: I tillegg til den sorgen vi deler, er vi blitt enda mer oppmerksomme på hverandre**

For jentegjengen fra Kristiansand er båndene fra ungdomstiden så sterke at de ikke kan forestille seg et liv uten hverandre. Vennskapet har vært med på å forme Katrine Thelle (32), Linn Kilander (32) og Mona Rønning Lomeland (32).

For ganske nøyaktig tre år siden opplevde jentene det mest tragiske en venninnegjeng kan oppleve. En av venninnene i det som var et firklover, tok sitt eget liv etter en alvorlig bilulykke.

– Det går liksom ikke an å snakke om vennskapet vårt uten å snakke om Henriette. Hun er med oss i tankene – og er en naturlig del av vennskapet, selv om hun ikke er her lenger, sier Katrine.

Mona tørker noen tårer. Det er vondt at Henriette er borte – og uforståelig. Bare fem måneder før Henriette døde, giftet Linn seg. Henriette var forlover.

– Når jeg tenker tilbake på bryllupet, og på at hun var min forlover, blir jeg ikke trist, men stolt. Jeg ser på det som en stor ære, sier Linn.

Venninnene forstår det ikke. Henriette var så ekte, glad og så levende og alltid til stede ... Henriette hadde alt, ifølge venninnene.

– Hun var både vakker og intelligent – en energibunt og en solstråle, som fikk fram det beste i dem rundt henne, sier Katrine.

– Vi savner henne enormt, og Henriette er fortsatt veldig levende for oss, sier Mona.

– Det hender at vi snakker høyt til henne; «dette skulle du ha opplevd, Henriette!» sier Linn.

– Ja, du skulle vært her nå, Henriette! Hun ville elsket dette, reportasje om vennskap i KK! Dolle seg opp med egen stylist, foto og masse oppmerksomhet. Hun kunne hjulpet oss med antrekkene også, hun var nemlig den ræste på shopping, sier Katrine med et stort smil.

Tapet av Henriette har gjort at Katrine, Linn og Mona er blitt mer til stede i hverandres liv.

– I tillegg til den sorgen vi deler, er vi blitt enda mer oppmerksomme på hverandre – for vi har erfart at ingen er udødelige. Vi spør hverandre ofte en gang ekstra om hvordan det går. Og hvis jeg har glemt å fortelle noe fint eller viktig, ringer jeg gjerne opp for

«Vi har tre til seks nære venner i snitt, mer klarer vi ikke å få tid til.»

HEDVIG MONTGOMERY

spennende! Og hun var målrettet, det hun lærte på studiet, ville hun anvende i skolen. Selv var jeg forholdsvis uten mål og mening. Men Grete, som er utrolig omsorgsfull og raus med omgivelsene, holdt ut med den grønnskollingen jeg var på den tiden, sier Kristin med et stort smil.

Grete på sin side lot seg imponere av den sju år yngre medstudenten da de skrev sin første oppgave sammen: «Skolens sosialiseringssfunksjon: Fra åpen disiplinering til skjult læreplan».

– Jeg ble imponert over at den unge jenta var så kunnskapsrik. Gjennom samarbeid og diskusjon opplevde jeg at vi hadde felles verdier og holdninger og mange like tanker om skolesystemet. Vi nøt også godt av det

shopping, ifølge Grete.

– Kristin har ikke tid til å shoppe ellers i året. Så når vi er på tur sammen, er vi skikkelig shoppinggale! Vi prøver og vurderer hverandres antrekk. Dét er en morsom del av vennskapet med Kristin.

Psykolog Montgomery sammenligner vennskap med boreprøver fra havets bunn – det legger seg lag på lag med nye venner i løpet av livet, og noen faller fra når du trer inn i nye faser.

– Kanskje er det bare en til to venner som blir med til neste fase. Men i løpet av et liv sitter du igjen med et fint knippe ulike venner som gjør deg bedre. Vi har tre til seks nære venner i snitt, mer klarer vi ikke å få tid til å ha den nødvendige nærhet til, sier

Fire er blitt tre, men fjerdemann Henriette føles fortsatt som en del av gjengen, sier Katrine, Mona og Linn.

å fortelle det med en gang, sånn at jeg er sikker på å få fortalt det, sier Linn.

Jentene er ikke i tvil om at vennskapet vil vare livet ut.

– Vi er nærmest vokst litt sammen – og trenger ikke «jobbe» for vennskapet. Vi leser hverandre som en åpen bok, og det er fint å ha noen i livet, som kjenner deg så godt, sier Katrine.

Det at røttene går så langt tilbake, gjør at jentene også kjenner hverandres familier godt.

– Mamma kaller Katrine for sin datter nummer tre, forteller Linn.

Vennskapet har endret seg med alderen og erfaringene. I dag er vissheten om at de er der for hverandre det som er viktigst.

– Samtalene stikker dypere. Når vi er lei oss eller har utfordringer, hjelper vi hverandre med å se løsninger og støtter hverandre på en annen måte enn da vi var yngre, forteller Katrine.

– Det at vi har vært forlovere for hverandre – tre år på rad, er en tillit og bekreftelse på at det vi har sammen er sterkt, sier Mona.

Linn nikker.

– Det er mange som ikke har én så god

Utskillelige som tenåringer og unge voksne: Katrine, Henriette, Mona og Linn.

venninne, som det jeg har i dere. Jeg er heldig, sier hun.

– Vi gjorde noen kloke valg da vi ble bestevenninner som 16-åringer, sier Katrine.

– Ja, det var vel kanskje det klokkeste vi gjorde da vi var 16, humrer Mona.

redaksjonen@kk.no